

Křest a naplnění Duchem Svatým

Z historického hlediska se KŘEST Duchem odehrál takto:

- Skutky 2 - Židé se stali součástí těla Kristova
- Skutky 8 - Samařané se stali součástí těla Kristova
- Skutky 10 - Národy se stali součástí těla Kristova.

Dnes se stává každý věřící součástí těla Kristova v okamžiku spasení vírou (I.Korintským 12, 13).

KŘEST i NAPLNĚNÍ se mohou dostavit současně. Například v Skutcích, 2.kapitole, jsou věřící POKŘTĚNÍ (Skutky 1, 5 a viz Skutky 11, 15-17) a jsou naplněni (Skutky 2, 4).

Křest v Duchu a naplnění Duchem Srovnání a rozdíly

Křest a naplnění Duchem Svatým

Křest v Duchu a naplnění Duchem Srovnání a rozdíly

KŘEST	NAPLNĚNÍ
Definice: Křest Duchem je Boží skutek, prostřednictvím kterého je věřící ponořen v Ježíše a v Jeho tělo, což je Církev (1.Korinským 12, 13 a Gal. 3, 27).	Definice: Naplnění Duchem je Boží skutek, kterým Bůh naplňuje, ovládá a uschopňuje věřícího, který je oddaný, závislý a připravený k tomu, aby jej Mistr použil. (Efezským 5, 18)
KŘEST se představuje jako fakt, kterému se musí věřit (1.Kor. 12, 13, Gal. 3, 27).	NAPLNĚNÍ se představuje jako příkázání, které je třeba uposlechnout (Ef. 5, 18)
Každému věřícímu se dostalo tohoto křtu (1.Korinským 12, 13 - „VŠICHNI“ a viz Galatským 3, 26-27)	Ne každý věřící je naplněn Duchem (přestože by měl být a takový je Boží záměr s ním - viz Ef 5. 17).
Věřícímu se nikdy nenařizuje, aby byl pokřtěn v Duchu, ani se mu nenařizuje, aby vyhledal tento křest.	Věřícímu se nařizuje, aby byl naplněn Duchem (Efezským 5, 18 a srovnej Galatským 5, 16)
POUŽITÍ MINULÉHO ČASU: „Skrze jednoho zajisté Ducha i my všichni v jedno tělo pokřtěni jsme“ (1.Korinským 12, 13) UŽ SE TAK STALO!	POUŽITÍ PŘITOMNÉHO ČASU: „Naplnění buďte (přítomný, trpný rozkaz) Duchem“ (Ef. 5, 18). MUSÍ TO BÝT NYNÍ PRAVDA !
Je to Boží skutek, který se stal jednou <u>provždy</u> a nikdy se už nebude opakovat.	Musí se obnovovat. Věřící, který není <u>naplněn</u> , musí být naplněn. (naplňován)
Vztahuje se k postavení a pozici věřícího v Kristu.	Vztahuje se k cestě věřícího a jeho společenství s Pánem.
<u>VÝSLEDEK:</u> Věřící vstoupí do Ježíše Krista a Jeho těla ve chvíli, kdy uvěří v Krista jako Spasitele (1.Kor. 12, 13). Výsledkem toho je, že věřící je „v Kristu“ (2.Kor. 5, 17) a v Jeho církvi (Skutky 2, 47).	<u>VÝSLEDEK:</u> Věřící je veden a posílen Bohem, aby svědčil (přinášel svědectví Kristu a žil Jeho životem) a sloužil (Skutky 1, 8)
<u>Podmínka:</u> Aby byl ztracený člověk pokřtěn v Duchu, musí uvěřit v Pána Ježíše Krista (Skutky 16, 31 a viz Galatským 3, 26-27).	<u>Podmínka:</u> Aby byl věřící naplněn Duchem svatým, musí vyznat všechny známé hříchy (1.Janův 1, 9), plně záviset na Bohu a ne na těle (Gal. 5, 16) a <u>vydat se plně Božímu vedení</u> (1.Tess. 5, 19).
Křest zahrnuje MÍSTO. Pokřtěný člověk má úplně nové místo. Je „V KRISTU“ (2.Korinským 5, 17 a Římanům 8, 1).	Naplnění zahrnuje SÍLU: „Ale přijmete sílu Ducha svatého, přicházejícího na vás“ (Skutky 1, 8 a viz Skutky 4, 31, 33)
Křest Duchem je něco, co se dostalo naprosto všem věřícím.	Naplnění Duchem je něco, co každý věřící potřebuje a může nebo nemusí mít.
Křest Duchem se vztahuje ke spáse člověka. Je to jedno z mnoha požehnání spásy, které spočívají v Kristu (Ef. 1, 3 a srov. Ef 4, 5).	Naplnění Duchem se vztahuje k cestě a společenství člověka s Pánem v čase. „Duchovní“ věřící je věřící, který je neustále naplňován Duchem (Galatským 5, 22-23; 6,1).
Věřící nemůže nikdy být „ode křtěn“. Bůh by nikdy člověka neodloučil z těla Kristova (srovnej Efezským 5, 25-32). Věřící spočívá pevně v „Kristu“.	Věřící může být „zbaven naplnění“ v důsledku hříchu v jeho životě, odmítnutí podrobit se Božímu vedení anebo důvěry v sebe sama spíše než naprosté důvěry v Krista.